

INVENTAIRE ARCHÉOLOGIQUE - FICHE NR. 290

Op 4 december 1901 stelde Robert Schoorman in de rubriek "Kunstsmeedwerk - Onze-Lieve-Vrouw Sint-Pieterskerk - XVIIIe eeuw (1745)" in het Frans een fiche op over

Koorhekken van de Onze-Lieve-Vrouw Sint-Pieterskerk

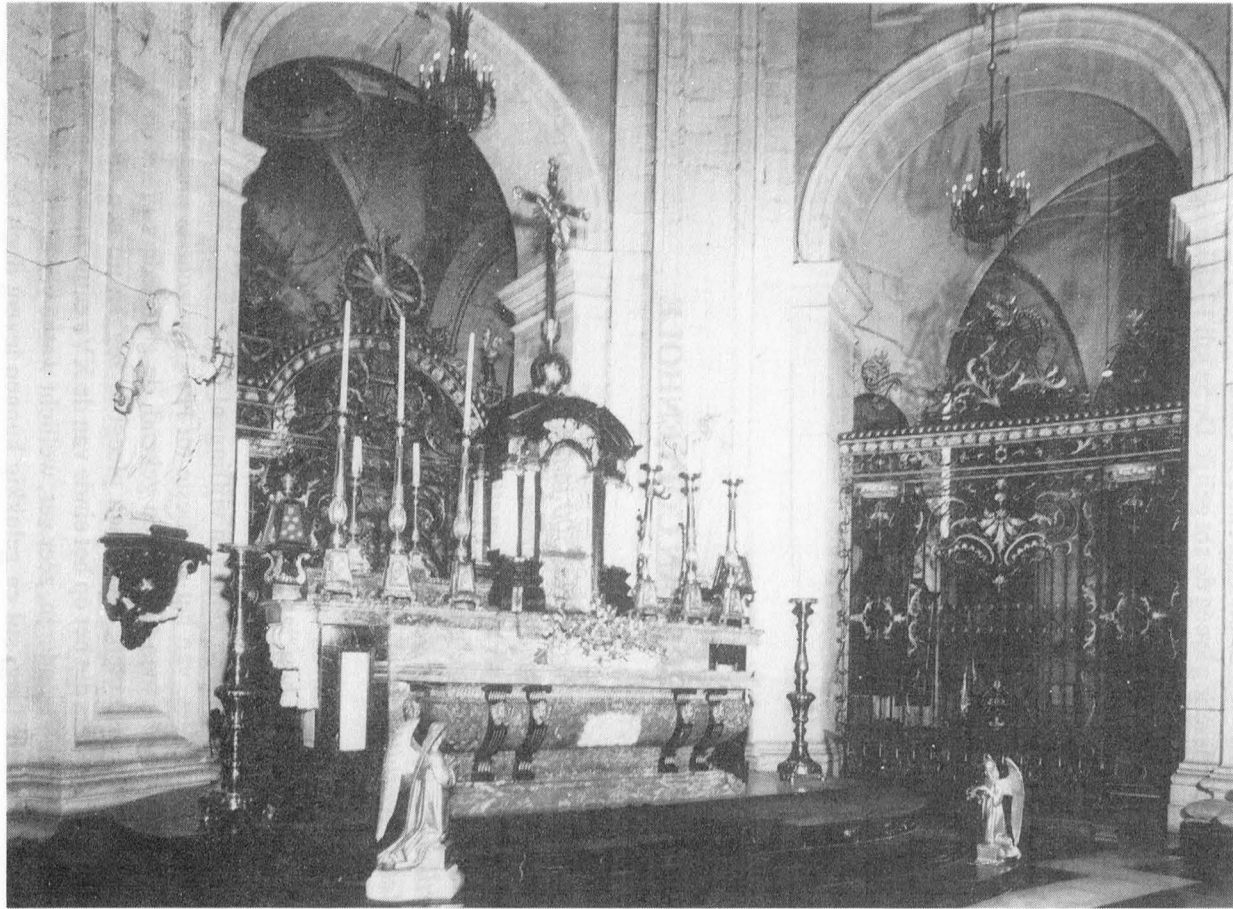
Het koor van de Onze-Lieve-Vrouw Sint-Pieterskerk is afgesloten door vijf hoge hekken in verguld ijzer, kunstig uitgevoerd in de Lodewijk XV-stijl door Sr. Maniet, meester-kunstsmit te Kamerijk. Onze afbeelding ontslaat ons ervan ze in detail te beschrijven, maar wij houden er aan de gelijkenis te doen opmerken met de beroemde hekken van de Place Stanislas en de kerk van Bon Secours te Nancy, van de hand van Jean Lamour, die met het hek van de kathedraal van Amiens gereproduceerd zijn in de *Dictionnaire de l'ameublement* van H. Havard (t. II, fol. 1197) (1).

Deze balustrades of ijzeren hekken moesten dienen om tijdens de goddelijke diensten het koor van de kerk af te sluiten van de menigte. Ze werden niet geplaatst zonder moeilijkheden te verwekken.

Geërgerd omdat een vreemdeling hen het gras van onder de voeten kwam wegmaaien, wilde de slotenmakers van Gent beletten dat deze hekken de stad binnenkwamen.

De abt van Sint-Pieters diende daarom in 1745 een verzoekschrift in bij Hare Majesteit de Keizerin :

"Drie jaar geleden, schreef hij, is er met Sr. Maniet, slotenmaker te Kamerijk, een overeenkomst afgesloten voor de levering van vijf balustrades of ijzeren hekken... de slotenmakers van de stad Gent maken zich sterk de toegang van deze hekken tot de stad te beletten omdat zij beweren dat dit een werk is dat kenmerkend is voor hun beroep, niettegenstaande het feit dat ze niet bekwaam zijn een dergelijk kunstzinnig werk te maken. Aangezien zij het recht niet hebben handelswaren tegen te houden, heeft de Remonstrant zich moeten wenden tot de heer Intendant de Fecherre van wie hij de toelating gekregen heeft deze balustrades in te voeren met verbod aan de gezegde slotenmakers

Onze-Lieve-Vrouw Sint-Pieterskerk. Rechts : één van de koorhekken.

dit te beletten. Daardoor zijn 3 hekken ingevoerd en geplaatst. Maar aangezien er nog twee moeten aankomen en dat hij vreest dat de gezegde slotenmakers zullen trachten dit te beletten, richt hij zich tot Uwe Majesteit." Sint-Pietersabdij, Nr. 165 S. Staatsarchief te Gent.

Na een briefwisseling kreeg de abt gelijk. De 5e juli 1748 kreeg hij de toelating deze hekken in te voeren; het werd de Gentse slotenmakers verboden dit te beletten, en de 31e juli 1748 kwamen zij in Gent aan.

Volgens de afspraak gemaakt met Sr. Maniet betaalde men voor de eerste vier 9000 Franse ponden en 500 voor een schenking. Voor het vijfde 3500 pond en 500 pond, eveneens voor een schenking.

Dit maakt in totaal 13500 Franse ponden; wat ongeveer overeenstemt met 15.000 franken in onze munt. Een voorschot van 9801 Franse ponden werd hem betaald bij de levering, er bleef dus een saldo van 3699 pond.

(1) Cfr. de afsluiting gereproduceerd in J.J. Van Ysendyck, *Documents classés de l'art dans les Pays-Bas*, 3e reeks, *Clôtures*, pl. 7.
